

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2018. gada 24. oktobrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa – Jurisdikcija civillietās un komercietās – Regula (EK) Nr. 44/2001 – 23. pants – Piegādes līgumā ietverta jurisdikcijas noteikšanas klauzula – Izplatītāja prasība par zaudējumu atlīdzību, kas pamatota ar piegādātāja LESD 102. panta pārkāpumu

Lieta C-595/17

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Cour de cassation* (Francija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2017. gada 11. oktobrī un kas Tiesā reģistrēts 2017. gada 16. oktobrī, tiesvedībā

Apple Sales International,

Apple Inc.,

Apple retail France EURL

pret

MJA, likvidējamās sabiedrības *eBizcuss.com* maksātnespējas administratori.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: ceturtās palātas priekšsēdētājs M. Vilars [*M. Vilaras*], kas pilda trešās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], M. Safjans [*M. Safjan*] (referents) un D. Švābi [*D. Šváby*]

ģenerāladvokāts: N. Vāls [*N. Wahl*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Apple Sales International, Apple Inc.* un *Apple retail France EURL* vārdā – *F. Molinié, J.-C. Jaïs* un *C. Cavicchioli*, advokāti,
- *MJA*, likvidējamās sabiedrības *eBizcuss.com* maksātnespējas administratores, vārdā – *J.-M. Thouvenin* un *L. Vidal*, advokāti,

* Tiesvedības valoda – franču.

- Francijas valdības vārdā – *E. Armoët* un *E. de Moustier*, ka arī *D. Colas*, pārstāvji,
 - Eiropas Komisijas vārdā – *M. Wilderspin* un *G. Meessen*, kā arī *M. Heller*, pārstāvji,
- noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2018. gada 5. jūlijā tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes Regulas (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.) 23. panta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Apple Sales International*, *Apple Inc.* un *Apple retail France EURL* un likvidējamās sabiedrības *eBizcuss.com* (turpmāk tekstā – “*eBizcuss*”) maksātnespējas administratori *MJA* saistībā ar prasību atlīdzināt zaudējumus, ko pēdējā minētā sabiedrība ir cēlusi sakarā ar LESD 102. panta pārkāpumu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Regulas Nr. 44/2001 2., 11. un 14. apsvērumā ir noteikts:

“(2) Dažas atšķirības starp valstu noteikumiem, kas reglamentē jurisdikciju un spriedumu atzīšanu, kavē pareizu iekšējā tirgus darbību. Būtiski ir noteikumi, lai vienādotu jurisdikcijas kolīziju normas civillietās un komercietās un lai vienkāršotu formalitātes spriedumu ātrai un vienkāršai atzīšanai un izpildei dalībvalstīs, kurām ir saistoša šī regula.

[..]

(11) Jurisdikcijas normām vajadzētu būt ļoti paredzamām, un tām būtu jābalstās uz principu, ka jurisdikcijas pamatā ir atbildētāja domicils, un jurisdikcijai vienmēr ir jābūt pieejamai ar šādu pamatojumu, izņemot dažās skaidri noteiktās situācijās, kurās tiesvedības priekšmets vai pušu autonomija garantē citu sasaistes faktoru. Juridiskas personas domicils būtu jānosaka autonomi, lai kopējās normas padarītu pārskatāmākas un novērstu jurisdikcijas kolīzijas.

[..]

(14) Izņemot šajā regulā noteikto izņēmuma jurisdikcijas pamatojumu gadījumus, būtu jāievēro līgumslēdzēju pušu autonomija līgumos, kas nav apdrošināšanas, patērētāju vai darba līgumi, attiecībā uz kuriem ir atļauta vienīgi ierobežota autonomija noteikt tiesu, kurai ir jurisdikcija.”

- 4 Regulas Nr. 44/2001 23. panta, kas ir ietverts tās II nodaļas 7. iedaļā “Vienošanās par jurisdikciju”, 1. punktā ir noteikts:

“Ja puses, no kurām vienai vai vairākām domicils ir kādā dalībvalstī, ir vienojušās par to, ka tiesai vai tiesām kādā dalībvalstī ir jurisdikcija izskatīt jebkādu strīdu, kas radušies vai varētu rasties saistībā ar noteiktām tiesiskām attiecībām, tad jurisdikcija ir šai tiesai vai tiesām. Tā ir izņēmuma jurisdikcija, ja vien puses nav vienojušās citādi. Šāda vienošanās, kas piešķir jurisdikciju, ir:

- a) rakstiska vai rakstiski apstiprināta; vai
- b) tādā formā, kas atbilst pušu starpā pastāvošajai praksei; vai
- c) starptautiskajā tirdzniecībā vai komercdarbībā – tādā formā, kas atbilst praksei, par ko puses zina vai par ko pusēm būtu vajadzējis zināt, un ko šādā tirdzniecībā vai komercdarbībā iesaistītās attiecīgā līguma veida līgumslēdzējas puses plaši pazīst un regulāri ievēro.”

Francijas tiesības

- 5 Pamatlietas faktu norises laikā *code civil* [Francijas Civilkodeksa] 1382. pantā bija paredzēts:

“Jebkura personas rīcība, ar kuru otram tiek nodarīts kaitējums, rada pienākumu personai, kuras vainas dēļ tas radies, to atlīdzināt.”

- 6 *Code de commerce* [Francijas Komerckodeksa] L 420-1. pantā ir noteikts:

“Ir aizliegtas saskaņotas darbības, vienošanās, atklātas vai slēptas aizliegtas vienošanās vai koalīcijas, pat ja tās tiek veiktas ar tiešu vai netiešu tādas grupai piederošas sabiedrības starpniecību, kas ir dibināta ārpus Francijas, ja to mērķis ir vai sekas var būt konkurences kavēšana, ierobežošana vai izkropļošana tirgū, it īpaši, ja to mērķis ir:

- 1° ierobežot piekļuvi tirgum vai brīvu konkurenci no citu uzņēmumu puses;
- 2° likt šķēršļus cenu noteikšanai brīvas konkurences tirgū, mākslīgi veicinot cenu palielināšanos vai samazināšanos;
- 3° ierobežot vai kontrolēt ražošanu, noietu tirgū, ieguldījumus vai tehniskas attīstību;
- 4° sadalīt tirgus vai piegādes avotus.”

- 7 *Code de commerce* L 420-2. pants ir formulēts šādi:

“L 420-1. pantā paredzētajos apstākļos uzņēmuma vai uzņēmumu grupas veiktā dominējošā stāvokļa ļaunprātīgā izmantošana iekšējā tirgū vai ievērojamā tā daļā ir aizliegta. Šī ļaunprātīga izmantošana var it īpaši izpausties kā atteikums pārdot, saistītie pārdošanas darījumi vai diskriminējoši pārdošanas nosacījumi, kā arī nodibināto tirdzniecības attiecību izbeigšana tikai tā iemesla dēļ, ka darījumu partneris atsakās pakļauties neattaisnotiem tirdzniecības nosacījumiem.

Tāpat ir aizliegta uzņēmuma vai uzņēmumu grupas veiktā atkarīgā ekonomiskā stāvokļa, kurā attiecībā pret to atrodas klientu vai piegādātāju uzņēmums, ļaunprātīgā izmantošana, jo tā var ietekmēt konkurences darbību vai struktūru. Šī ļaunprātīgā izmantošana var it īpaši izpausties kā atteikums pārdot, saistītie pārdošanas darījumi, L 442-6. panta I daļā paredzētā diskriminējošā prakse vai “klāsta nolīgumi”.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 8 2002. gada 10. oktobrī *Apple Sales International*, atbilstoši Īrijas tiesībām dibināta sabiedrība, noslēdza ar *eBizcuss* līgumu, ar kuru pēdējai minētajai tika atzīts *Apple* zīmola preču pilnvarotā tālākpārdevēja statuss. Šajā līgumā, ar kuru *eBizcuss* apņēmas izplatīt gandrīz ekskluzīvā veidā otrās līgumslēdzējas puses preces, tika ietverta jurisdikcijas noteikšanas klauzula par labu Īrijas tiesām.
- 9 Šī klauzula, kas rakstīta angļu valodā, izplatīšanas līguma pēdējā versijā, kas ir datēta ar 2005. gada 20. decembri, bija formulēta šādi:
- “This Agreement and the corresponding relationship between the parties shall be governed by and construed in accordance with the laws of the Republic of Ireland and the parties shall submit to the jurisdiction of the courts of the Republic of Ireland. Apple [Sales International] reserves the right to institute proceedings against Reseller in the courts having jurisdiction in the place where Reseller has its seat or in any jurisdiction where a harm to Apple [Sales International] is occurring.”
- 10 Pamatlietas puses nav vienisprātis par teksta “and the corresponding relationship” tulkojumu franču valodā, to tulkojot vai nu kā “et la relation correspondante” [un atbilstošās attiecības] (*eBizcuss* tulkojums), vai arī kā “et les relations en découlant” [un no tā izrietošās attiecības] (*Apple Sales International* tulkojums).
- 11 Lai gan ir šī atšķirību, attiecīgā klauzula var tikt iztulkota šādi:
- “Šis līgums un atbilstošās attiecības [*eBizcuss* tulkojums]/un no tā izrietošās attiecības [*Apple Sales International* tulkojums] starp pusēm tiek reglamentētas un interpretētas saskaņā ar Īrijas tiesībām, un puses piekrīt Īrijas tiesu jurisdikcijai. *Apple* [*Sales International*] patur tiesības ierosināt tiesvedību pret tālākpārdevēju tiesās, kurām ir jurisdikcija tālākpārdevēja atrašanās vietā, vai jebkurā jurisdikcijā, kurā *Apple* [*Sales International*] ir nodarīts kaitējums.”
- 12 2012. gada aprīlī *eBizcuss* cēla prasību pret *Apple Sales International*, *Apple Inc.*, atbilstoši Amerikas [ASV] tiesībām dibinātām sabiedrībām, un *Apple retail France*, atbilstoši Francijas tiesībām dibināto sabiedrību, *tribunal de commerce de Paris* [Parīzes Komerclietu tiesā] (Francija) par atbildību sakarā ar negodīgo konkurenci un dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, pamatojoties uz *code civil* 1382. pantu, *code de commerce* L 420-2. pantu un LESD 102. pantu.
- 13 Ar 2013. gada 26. septembra nolēmumu šī tiesa apmierināja *Apple Sales International* iebildi par jurisdikcijas neesamību, jo līgumā, kas saistīja šo sabiedrību ar *eBizcuss*, bija iekļauta jurisdikcijas noteikšanas klauzula par labu Īrijas tiesām.
- 14 Ar 2014. gada 8. aprīļa spriedumu *cour d'appel de Paris* [Parīzes apelācijas tiesa] (Francija) noraidīja *eBizcuss* iesniegto blakus sūdzību pret šo spriedumu.
- 15 Ar 2015. gada 7. oktobra spriedumu *Cour de cassation* [Kasācijas tiesa] (Francija) atcēla šo spriedumu, jo *cour d'appel de Paris* esot pārkāpusi Regulas Nr. 44/2001 23. pantu, kā to bija interpretējusi Tiesa 2015. gada 21. maija spriedumā *CDC Hydrogen Peroxide* (C-352/13, EU:C:2015:335), ņemot vērā jurisdikcijas noteikšanas klauzulu, kura ietverta līgumā, kas saista *eBizcuss* ar sabiedrību *Apple Sales International*, lai gan tā neattiecas uz strīdiem par atbildību, kas izriet no konkurences tiesību pārkāpuma.
- 16 Ar 2016. gada 25. oktobra spriedumu, kas tika pieņemts par *Cour de cassation* (Francija) lēmumu par lietas nodošanu atpakaļ, *cour d'appel de Versailles* [Versaļas apelācijas tiesa] (Francija) apmierināja *eBizcuss* blakus sūdzību un nosūtīja šo lietu *cour d'appel de Paris* tiesai.

- 17 Sabiedrības *Apple Sales International*, *Apple Inc.* un *Apple retail France* iesniedzējtiesā iesniedza kasācijas sūdzību pret šo spriedumu, būtībā apgalvojot, ka, tā kā patstāvīgās prasības – konkurences tiesību izpratnē – izcelsme ir rodama līgumattiecībās, ir jāņem vērā tiesas izvēles klauzula pat tad, ja šajā klauzulā tieši nav norādes uz šāda veida prasību, un ka valsts vai Eiropas Savienības konkurences iestāde nav iepriekš konstatējusi nekādu konkurences tiesību pārkāpumu.
- 18 Iesniedzējtiesa norāda, ka tikmēr tai ir kļuvis zināms par *Supremo Tribunal de Justiça* (Augstākā tiesa, Portugāle) 2016. gada 16. februāra spriedumu *Interlog* un *Taboada* pret *Apple*. Tas attiecas arī uz *Apple Sales International* un uz līdzīgu jurisdikcijas noteikšanas klauzulu, kas bija formulēta vispārīgā veidā. *Supremo Tribunal de Justiça* (Augstākā tiesa) esot nospriedusi, ka šī klauzula ir piemērojama pusēm lietā attiecībā uz tādu pašu apgalvojumu par dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu Savienības tiesību kontekstā, un tātad secinājusi Portugāles tiesu jurisdikcijas neesamību.
- 19 Šajos apstākļos *Cour de cassation* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai Regulas Nr. 44/2001 23. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas atļauj valsts tiesai, kas izskata prasību par zaudējumu atlīdzību, kuru izplatītājs cēlis pret piegādātāju, pamatojoties uz LESD 102. pantu, piemērot jurisdikcijas noteikšanas klauzulu, kas paredzēta starp pusēm noslēgtajā līgumā?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstipriņoša, vai Regulas Nr. 44/2001 23. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas atļauj valsts tiesai, kas izskata prasību par zaudējumu atlīdzību, kuru izplatītājs cēlis pret piegādātāju, pamatojoties uz LESD 102. pantu, piemērot jurisdikcijas noteikšanas klauzulu, kas paredzēta starp pusēm noslēgtajā līgumā, tostarp gadījumā, kad šajā klauzulā nav ietverta tieša atsauce uz strīdiem par atbildību, kas radusies konkurences tiesību pārkāpuma dēļ?
- 3) Vai Regulas Nr. 44/2001 23. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas atļauj valsts tiesai, kas izskata prasību par zaudējumu atlīdzību, kuru izplatītājs cēlis pret piegādātāju, pamatojoties uz LESD 102. pantu, nepiemērot jurisdikcijas noteikšanas klauzulu, kas paredzēta starp pusēm noslēgtajā līgumā, gadījumā, kad valsts vai Eiropas Savienības konkurences iestāde nav konstatējusi nekādu konkurences tiesību pārkāpumu?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo un otro jautājumu

- 20 Ar pirmo un otro jautājumu, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Regulas Nr. 44/2001 23. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja izplatītājs ir cēlis pret savu piegādātāju prasību par zaudējumu atlīdzību, pamatojoties uz LESD 102. pantu, jurisdikcijas noteikšanas klauzulas, kura ir paredzēta starp pusēm noslēgtajā līgumā un kurā nav ietverta tieša atsauce uz strīdiem par atbildību, kas ir radusies konkurences tiesību pārkāpuma dēļ, piemērošana ir izslēgta?
- 21 Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru jurisdikcijas noteikšanas klauzulas interpretācija, lai noteiktu strīdus, uz kuriem attiecas tās piemērošanas joma, ir jāveic valsts tiesai, kurā uz to atsauces (spriedums, 2015. gada 21. maijs, *CDC Hydrogen Peroxide*, C-352/13, EU:C:2015:335, 67. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 22 Jurisdikcijas noteikšanas klauzula var attiekties tikai uz strīdiem, kas radušies vai varētu rasties saistībā ar konkrētām tiesiskām attiecībām, un tas ierobežo jurisdikcijas noteikšanas klauzulas piemērojamību, to attiecinot tikai uz strīdiem, kuru pamatā ir tiesiskās attiecības, kurās ir tikusi noslēgta vienošanās par šo klauzulu. Šīs prasības mērķis ir izvairīties no tā, ka viena puse būtu pārsteigta par jurisdikcijas

piešķiršanu kādai noteiktai tiesai attiecībā uz visiem strīdiem, kuri rastos puses attiecībās ar tās līgumpartneri un kuru pamatā būtu citas attiecības, kas nav tās, kurās ir notikusi vienošanās par jurisdikcijas noteikšanu (spriedums, 2015. gada 21. maijs, *CDC Hydrogen Peroxide*, C-352/13, EU:C:2015:335, 68. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 23 Ņemot vērā šo mērķi, Tiesa uzskata, ka klauzula, kurā ietverta abstrakta atsauce uz strīdiem, kas radušies līgumattiecībās, nav piemērojama strīdam par atbildību par neatļautu darbību, kas, kā tiek apgalvots, attiecas uz līgumpartneri tā rīcības saskaņā ar aizliegtu vienošanos rezultātā (spriedums, 2015. gada 21. maijs, *CDC Hydrogen Peroxide*, C-352/13, EU:C:2015:335, 69. punkts).
- 24 Tā kā cietušais uzņēmums brīdī, kad tas piekrita šai klauzulai, šādu strīdu saprātīgi nevarēja paredzēt, jo attiecīgajā brīdī tam nebija zināms par aizliegto vienošanos, kurā iesaistīts tā līgumpartneris, šī klauzula nevar tikt uzskatīta par tādu, kuras pamatā ir līgumattiecības (spriedums, 2015. gada 21. maijs, *CDC Hydrogen Peroxide*, C-352/13, EU:C:2015:335, 70. punkts).
- 25 Ņemot vērā šos apsvērumus, Tiesa nosprieda, ka ar Regulas Nr. 44/2001 23. panta 1. punktu tiek ļauts, ja tiesā tiek prasīts atlīdzināt ar LESD 101. panta un 1992. gada 2. maija Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu (OV 1994, L 1, 3. lpp.) 53. panta pārkāpumu radītos zaudējumus, ņemt vērā piegādes līgumos ietvertās jurisdikcijas noteikšanas klauzulas ar nosacījumu, ka šajās klauzulās ir atsauce uz strīdiem par atbildību, kas radusies konkurences tiesību pārkāpuma dēļ (spriedums, 2015. gada 21. maijs, *CDC Hydrogen Peroxide*, C-352/13, EU:C:2015:335, 72. punkts).
- 26 Ņemot vērā šo judikatūru, ir jāpārbauda, vai šī Regulas Nr. 44/2001 23. panta interpretācija un tās pamatojums tāpat attiecas arī uz jurisdikcijas noteikšanas klauzulu, uz ko tiek norādīts sakarā ar strīdiem saistībā ar atbildību par neatļautu darbību, kas, kā tiek apgalvots, attiecas uz līgumpartneri LESD 102. panta pārkāpuma dēļ.
- 27 Tā tas ir gadījumā, ja apgalvotā pretkonkurences rīcība neizriet no līgumattiecībām, kurās šī jurisdikcijas noteikšanas klauzula tika noslēgta.
- 28 Lai gan LESD 101. pantā noteiktā pretkonkurences rīcība, proti, aizliegtā vienošanās, principā nav tieši saistīta ar līgumattiecībām starp kādu no tās dalībniekiem un trešo personu, kuru attiecīgā aizliegtā vienošanās ietekmē, LESD 102. pantā paredzētā pretkonkurences rīcība, proti, dominējošā stāvokļa ļaunprātīgā izmantošana, varētu izpausties arī līgumattiecībās, kurās stājas uzņēmums, kas ļaunprātīgi izmanto dominējošo stāvokli, tostarp arī ar līgumattiecību nosacījumu starpniecību.
- 29 Tātad ir jānorāda, ka uz LESD 102. panta pamata celtas prasības gadījumā jurisdikcijas noteikšanas klauzulas ar atsauci uz līgumu un attiecīgām attiecībām vai uz attiecībām, kas no tā rodas starp pusēm, ņemšana vērā nav jāuzskata par pārsteigumu kādai no pusēm šī sprieduma 22. punktā minētās judikatūras nozīmē.
- 30 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, uz pirmo un otro jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 44/2001 23. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja izplatītājs ir cēlis pret savu piegādātāju prasību par zaudējumu atlīdzību, pamatojoties uz LESD 102. pantu, jurisdikcijas noteikšanas klauzulas, kura ir paredzēta starp pusēm noslēgtajā līgumā, piemērošana nav izslēgta tikai tā iemesla dēļ, ka šajā klauzulā nav ietverta tieša atsauce uz strīdiem par atbildību, kas ir radusies konkurences tiesību pārkāpuma dēļ.

Par trešo jautājumu

- 31 Ar trešo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlās noskaidrot, vai Regulas Nr. 44/2001 23. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka jurisdikcijas noteikšanas klauzulas saistībā ar prasību par zaudējumu atlīdzību, ko izplatītājs ir cēlis pret savu piegādātāju, pamatojoties uz LESD 102. pantu, piemērošana ir atkarīga no konkurences tiesību pārkāpuma iepriekšējas konstatēšanas, ko veic valsts vai Eiropas Savienības iestāde.
- 32 Uz šo jautājumu ir jāatbild noliedzīgi.
- 33 Kā norāda ģenerāladvokāts secinājumu 83. punktā, apstākļi, vai konkurences lietās atbildīgā iestāde ir vai nav iepriekš konstatējusi konkurences noteikumu pārkāpumu, ir apsvērums, kuram nav nekādas saistības ar apsvērumiem, kas jāņem vērā, lemjot par jurisdikcijas noteikšanas klauzulas piemērošanu attiecīgajam strīdam, konkrēti, prasībai par to zaudējumu atlīdzību, kuri, kā tiek apgalvots, radušies konkurences tiesību normu pārkāpuma dēļ.
- 34 Regulas Nr. 44/2001 23. panta kontekstā šādas nošķiršanas atkarībā no tā, vai konkurences lietās atbildīgā iestāde ir vai nav iepriekš konstatējusi konkurences noteikumu pārkāpumu, veikšana būtu pretrunā arī šīs tiesību normas paredzamības mērķim.
- 35 Turklāt saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 13. jūlijs, *Manfredi* u.c., no C-295/04 līdz C-298/04, EU:C:2006:461, 60. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra), kā ir minēts arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/104/ES (2014. gada 26. novembris) par atsevišķiem noteikumiem, kuri valstu tiesībās reglamentē zaudējumu atlīdzināšanas prasības par dalībvalstu un Eiropas Savienības konkurences tiesību pārkāpumiem (OV 2014, L 349, 1. lpp.), 3., 12. un 13. apsvērumā, LESD 101. un 102. pantam piemīt tieša iedarbība attiecībās starp privātpersonām un tie rada attiecīgajām personām tiesības un pienākumus, kuru ievērošana ir jānodrošina valsts tiesām. Līdz ar to jebkuras personas, kas uzskata, ka tā tikusi aizskarta ar konkurences tiesību noteikumu pārkāpumu, tiesības prasīt nodarītā kaitējuma atlīdzināšanu nav atkarīgas no konkurences iestādes veiktā šāda pārkāpuma iepriekšējā konstatējuma.
- 36 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 44/2001 23. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka jurisdikcijas noteikšanas klauzulas saistībā ar prasību par zaudējumu atlīdzību, ko izplatītājs ir cēlis pret savu piegādātāju, pamatojoties uz LESD 102. pantu, piemērošana nav atkarīga no konkurences tiesību pārkāpuma iepriekšējas konstatēšanas, ko veic valsts vai Eiropas Savienības iestāde.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 37 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

- 1) Padomes Regulas (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 23. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja izplatītājs ir cēlis pret savu piegādātāju prasību par zaudējumu atlīdzību, pamatojoties uz LESD 102. pantu, jurisdikcijas noteikšanas klauzulas, kura ir paredzēta starp pusēm noslēgtajā līgumā, piemērošana nav izslēgta tikai tā iemesla dēļ, ka šajā klauzulā nav ietverta tieša atsauce uz strīdiem par atbildību, kas ir radušies konkurences tiesību pārkāpuma dēļ.**

- 2) Regulas Nr. 44/2001 23. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka jurisdikcijas noteikšanas klauzulas saistībā ar prasību par zaudējumu atlīdzību, ko izplatītājs ir cēlis pret savu piegādātāju, pamatojoties uz LESD 102. pantu, piemērošana nav atkarīga no konkurences tiesību pārkāpuma iepriekšējas konstatēšanas, ko veic valsts vai Eiropas Savienības iestāde.

[Paraksti]